

Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja

✉ 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/9818.

Képviselői önálló indítvány

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének

Érkezett: 2004 APR 09.

Helyben*Tisztelt Elnök Asszony!*

Mellékelten - a Hárszabály 85. § (2) bekezdése alapján – benyújtjuk a **Szent István államalapításának emlékéről és a Szent Koronáról szóló 2000. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslatot.

Budapest, 2004. március 05.

Dr. Avarkeszi Dezső
Varju László

Törvényjavaslat
a Szent István államalapításának emlékééről és a Szent Koronáról szóló
2000. évi I. törvény módosításáról

1.§

"Szent István államalapításának emlékééről és a Szent Koronáról szóló 2000. évi I. törvény 5.§-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„5.§ (1) A testület tagja a köztársasági elnök, a miniszterelnök, az Országgyűlés elnöke, az Alkotmánybíróság elnöke, a Legfelsőbb Bíróság elnöke, az Állami Számvevőszék elnöke és a Magyar Tudományos Akadémia elnöke. A Testület elnöke a köztársasági elnök. A Testület elnökének akadályoztatása esetén az elnöki feladatokat a Testület korelnöke látja el.”

2.§

Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Indoklás

Az államalapító király főbíró mivolta közismert. Utóbb, a német királyi udvarhoz hasonlóképp, Szent István államában, a 11. század folyamán a nádor – a legrégebb magyar királyi udvari méltóság – egyfelől a királyi jelenlét bíróságán, a király bírói helyetteseként ítélkezett, másfelől első ispánként az udvar gazdasági ügyeit intéző udvarmester, sőt parancsnok is volt. Ez utóbbi funkcióktól, a 12. század közepén, az országbírói méltóság megjelenésével szakadt el. A bíróságok évszázadokon át „A Magyar Szent Korona nevében!” hirdették ki határozataikat. A modernkori törvényhozás e módosítással egyaránt adózni kíván Szent István ítélkező tevékenységének, valamint a létrejött államszervezetben a saját bírói székkel rendelkező és pénzügyi vezető szerepet betöltő nádor emlékének.

A mai kor követelményeinek megfelelően a törvény megalkotásánál fogva a harmadik hatalmi ág megtestesítője, a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának elnöke, akit, mint a bíróságok függetlenségének megtestesítőjét célszerű és indokolt e törvénybe belevenni, továbbá a történelmi hagyományok végett is, melyre korábbi törvényeink iránymutatást adnak. E hlányt pótolná a törvényszöveg.

A legfőbb kincstárnok, mint történelmi személy mai megfelelője az Állami Számvevőszék elnöke, akinek felvétele a Testületbe szintén célszerű lenne, olyan megfontolásból is, miszerint a Legfelsőbb Bíróság elnökének testületi tagságával a Testület páros számú lesz, de az Állami Számvevőszék elnökével a Testület visszanyerné eredeti állapotát, mely szerint tagjainak száma páratlan, mely összhangban lenne a törvényben rögzített célokkal is.